

Oucmanický zpravodaj

červenec 2014

č. 7

Cyrilometodějský

DEN ŘEMESEL

Sedmé číslo Oucmanického zpravodaje završuje čtyřleté funkční období současného zastupitelstva. Zpravodaje se staly médiem, ve kterém byl vždy textově i fotograficky zdokumentován život ve vesnici za uplynulý půlrok a naplánované nejvýznamnější akce pro následující období. Podařilo se zajistit velmi dobrou úroveň příspěvků i většiny fotografií.

Dovolte mi malé bilancování, co se nám za toto období podařilo a co zůstane jako dluh občanům, se kterým se bude muset vypořádat nově zvolené vedení obce.

Čím se můžeme pochlubit a na co můžeme být hrdí? Především byly vytvořeny podmínky pro výstavbu nových rodinných domků. Bylo zasíťováno 11 stavebních parcel, všechny byly prodané a na pěti již stojí rodinné domky. Tři další nové rodinné domky byly postaveny v intravilánu obce. Příchod nových mladých lidí je základním předpokladem dalšího rozvoje Oucmanic. Dále jsme opravili hasičskou zbrojnici, Obecní úřad, kapličku, vybudovali novou elektrickou přípojku a osvětlení kapličky, izolaci sálu a jeviště hospody, opravili podlahu a topení na sále po havárii vody, vybudovali dětské hřiště, chodníky ke kapličce a ke křížku, opravili chodníky u čp. 25 a čp. 47, opravili komunikaci kolem čp. 3, zčásti opravili obecní cestu na Hradiště a pěšinu do Brandýsa nad Orlicí. Podařilo se přemístit telefonní budku k Obecnímu úřadu. Byla vysázena nová zeleň, především lipová alej ke kapličce, nově bylo osázeno dětské hřiště, sběrné místo a třídírna odpadů a vysazeny dvě lípy na horním konci obce. Každoročně byly ošetřovány stromy a keře a pravidelně sečeny veškeré trávníky v intravilánu obce. Protože většina spoluobčanů udržuje nejenom svoje domky a zahrádky, ale dbá o pořádek v nejbližším okolí, je celková upravenost jednou z největších předností naší malé obce, které si všimne většina návštěvníků.

Ze služeb v obci si především ceníme dobře fungující prodejny. Patříme asi k velmi malému počtu obcí, kde funguje řetězcová prodejna, ve které si mohou nakoupit občané zboží v celkem širokém sortimentu za nízké ceny. Bude nyní jen na občanech, aby využíváním prodejny zajistili její perspektivu. Druhou významnou službou v obci je fungující hospoda. Abychom zde nalezli potřebnou kvalitu a nájemce ekonomicky únosnou živnost, bude dál hledáním cesty. Bohužel nevyhovující službou je autobusová doprava. Změny grafikonů v roce 2011 a závažné nedostatky se nepodařilo odstranit a máme obavu, že do budoucna se to ani nepodaří, viz článek uvnitř zpravodaje. V zásobování vodou, plynem a elektrickou energií nebylo zásadních nedostatků.
Společenský život v obci byl bohatý. Mezi nejvýznamnější akce lze zařadit oslavu 720 let obce spojenou se setkáním rodáků a přátel obce v roce 2012 a oslavu 85 let SDH v roce 2013. K tradičním každoročním akcím jako hasičský a babský ples, dětský karneval, čarodějnice, dětský den, Mikuláš a čerti a pingpongový vánoční turnaj, přibyly v posledních čtyřech letech Dny řemesel, koncerty Alfréda Strejčka a Štěpána Raka, vánoční koncert, zpívání s harmonikou, živé Člověče nezlob se, pouť a posvícení, velikonoční a vánoční dílna na Paletě, odborné přednášky a cvičení jógy. Zásluhu na těchto akcích má fungující spolkový život v obci, SDH, Klub seniorů, mládež, Dámský klub a Sdružení přátel kapličky a aktivní spoluobčané. Všichni, kteří se podíleli na organizování jednotlivých akcí, si zaslouží upřímné poděkování. Zvláštní poděkování patří kolektivu zastupitelů, kteří odvedli ve prospěch vesnice velký kus práce.
Oucmanice se mohou pochlubit i oblastí vzdělávání. Vedle dlouhodobě dobře fungující knihovny je zde již třetím rokem školicí středisko Univerzity třetího věku Provozně ekonomické fakulty pražské České zemědělské university. Celkem 17 seniorů se pravidelně schází v učebně na Paletě, aby poslouchali zajímavé přednášky, které zakončují znalostními testy.
Na jaře letošního roku jsme se přihlásili do soutěže Vesnice roku s tím, že buď zvítězíme nebo se poučíme, co musíme udělat, v čem se máme zlepšit, abychom zvítězili příště. Bohužel jsme na žádný vavřín nedosáhli, ale ani jsme se nedověděli, v čem je třeba se zlepšit. Zlí jazykové tvrdí, že se musíme zúčastnit alespoň třikrát, a pak můžeme pomýšlet na úspěch. Nejdůležitější pro nás je, jak to cítíme sami. Víme, v čem jsme dobří a víme, kde se zlepšovat.
Těžkým úkolem, který bude před novým zastupitelstvem, je řešení problémů kvality vypouštěných odpadních vod do kanalizace a jejího vyústění. Bude třeba dále řešit propustnost rybníka, opravy místních komunikací a obec-

ních cest, údržbu zeleně, novou naučnou stezku Oucmanice – Hrádníky a v neposlední řadě zajištění stále náročnějšího administrativně-byrokratického systému řízení obce.
Před námi jsou nové volby do obecního zastupitelstva. Každý, kdo roli zastupitele již vykonával, poznal, že je to o odříkání, obětování svého osobního a rodinného času ve prospěch společného, respektive obecního blaha. Máme demokratické volby a každý se může ucházet o kandidaturu, buď na samostatné či na společné kandidátce. Doufejme, že se v Oucmanicích podaří přesvědčit minimálně sedm lidí schopných a ochotných do voleb jít. Dokázali to naši předchůdci a věřím, že v zájmu dalšího úspěšného rozvoje Oucmanic to dokážeme i my.
Přeji hodně štěstí.

Petr Marek

ŘEMESLA V CYRILOMETODĚJSKÉ DOBĚ

O příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu bylo napsáno mnoho děl. Nedávno jsme mohli vyslechnout i perfektní přednášku historika prof. Musila z královéhradecké univerzity. Proto si jen v málo větách připomeneme, že oba bratři přišli na Moravu ze Soluně na přání knížete Rostislava v roce 863. Soluň nebyla při výběru náhodná, protože se tam mluvilo velmi podobným jazykem, jako na tehdejší Moravě. Jejich hlavním úkolem bylo vytvoření slovanské církve, která nebude závislá na německých a franckých kněžích a hlavně, bude používat slovanský jazyk. Do této doby veškeré církevní obřady a texty byly prováděny a psány pouze v hebrejštině, řečtině nebo latině. Soluňští bratři se úkolu zhostili velmi dobře. Přeložili do staroslověnštiny evangelia a další liturgické texty a zpřístupnili je tak širokým vrstvám obyvatel, včetně prostých lidí. Jedním z nejdůležitějších počinů však bylo zavedení písma, tzv. hlaholice, které vytvořil Metoděj z malých písmen řecké abecedy a poskytl tím lidem základní komunikační prostředek, na kterém stojí kultura národa i běžný život.
Oucmanský Den řemesel ve svátek Cyrila a Metoděje nás může přivést k otázce, jaká řemesla se v jejich době na našem území provozovala. Vskutku jich nebylo málo. Přestože se mnoho obyvatel živilo zemědělstvím, chovem domácích zvířat, lovem a rybolovem, ti kteří neměli pozemky (a těch neby-

lo málo) vyhledávali nezemědělské způsoby obživy a řemesla. Mnohá byla podobná dnešním, u jiných podle jejich názvu těžko odhadujeme, v čem vlastně spočívala.
Mezi řemesla, která se provozují téměř v nezměněné podobě až do dnešní doby, patří např. **kamenictví, hrnčířství, kovářství, kovotepectví, tesařství a ruční výroba obuvi**. Dříve narození mohou pamatovat ještě koláře či bednáře, kteří vyráběli sudy a kované nádoby, ale také první vodovodní potrubí. Pro bednáře byli důležití i **smolaři**. Ti se zabývali těžbou pryskyřice, jejím čištěním a úpravou. Pryskyřice (smola) se pak používala ke smolení lodí, nepropustných nádob, či na výrobu pochodní. Z nedávné minulosti známe i **tkalce**. Tehdejší tkalci však nevyráběli jen látky, ale také sítě a provazy.
Typickým řemeslem cyrilometodějské doby bylo např. **brtnictví**. Bylo předchůdcem dnešního včelařství a spočívalo nejprve ve sběru medu divokých včel a později i v jejich plánovitém chování a rozmnožovaní, nikoliv však v úlech, ale v dutinách stromů - tzv. brtích. Protože med byl důležitou složkou potravy, bylo i brtnictví váženým řemeslem.
Dalším dobovým řemeslem bylo **bobrovnictví**. Bobrovníci tvořili specializovanou skupinu obvykle knížecích pomocníků, kteří se specializovali na práci s bobry. Stavěli si přechodná obydlí u řek v místech, kde žilo větší množství bobrů, na které dohlíželi, hlídali je před pytláky a predátory, a také je lovili. Bobří kůže patřily k cenným předmětům obchodu. Z bobřího ocasu se také získávala substance považovaná za léčivou. Názvy míst, kde bobrovníci sídlili, přešly někdy i do názvů místních (Na bobřinách, Bobrava, Bobrová apod.).
Jako řemesla se v 9. století provozovaly i dnešní průmyslové obory **hornictví, hutnictví a sklářství**. Ty na sebe vázaly další řemesla, bez kterých nemohly existovat. Bylo to zejména **uhlířství, popelářství a flusařství**.
Uhlíři pálili v lesích milíře a dřevěné uhlí dodávali právě hutím a sklárnám. Kamenné uhlí se v té době ještě netěžilo a vše se tavilo dřevěným uhlím, kterým naši dávní předkové dokázali dosáhnout teploty až 1 300 st. Celsia. **Popeláři** nevyváželi popel, ale naopak – vyráběli jej. Popel získávali pálením kvalitního dřeva, čistili jej prosíváním a poté dodávali **flusařům** (později se užíval název draslaři), kteří z něho několikanásobným loužením vyráběli tzv. potaš (hydrouhličitan draselný), která sloužila ve sklárnách jako tavidlo. Výroba uhlí, popela a potaše byla v minulosti hlavní příčinou rozsáhlých devastací lesních komplexů.
Cyrilometodějská doba přinesla přelom i ve výrobě a spotřebě alkoholu. Ten je sice starý jak lidstvo samo a i staří Slované znali kvasné procesy. Výrobní postupy, zejména v případě vína, se však udržovaly v úzké skupině vyvolených, buď v oblasti duchovenstva (kláštery) nebo vyšších patrech světské moci (knížectví). Do doby příchodu slovanských věrozvěstů se u nás z alko-

holických nápojů pilo hlavně pivo a medovina. A právě s příchodem křesťanství, a tím i určitých byzantských tradic, se začalo šířit i pití vína a současně i rozšíření jeho výroby jako řemesla - **vinařství**.
Při nahlédnutí do historie řemesel vidíme, že celé historické epochy stály na prosperujících řemeslech a následném obchodu či domácí spotřebě řemeslných výrobků. Dnešní stav v řemeslných oborech však někdejší slávu českých řemeslníků nepřipomíná. Je to k zamyšlení hlavně pro politiky, ale pokud toho nejsou schopni, musíme ji připomínat alespoň přehlídkou řemeslných výrob. A v tom je i oucmanský Den řemesel chvályhodnou osvětovou akcí.

Jiří Oliva

CYRILOMETODĚJSKÝ DEN ŘEMESEL SE VYDAŘIL

Foto: Č. Karpíšek

Letošní, již 4. ročník Dne řemesel se vydařil. Přes to, že někteří kameníci a řezbáři nepřijeli, podařilo se zajistit větší počet řemesel a účastníků doprovodného programu než v předchozích letech. Počasí nám sice nahánělo hrůzu, ale dvě drobné dešťové přeháňky nepokazily celkově velmi příjemný den. Zahájen byl projevem starosty pana Petra Marka a připomenutím svátku Cyrila a Metoděje a řemesel té doby z úst kronikáře obce pana Jiřího Olivy. Vynikající dechová hudba Řetůvanka zahrála státní hymnu a celá akce byla zahájena.
Při poslechu příjemné hudby si tak mohli návštěvníci prohlédnout různá řemesla. Např. dráteníka, řezbáře, kamenosochařky, krajkářky, divadelníků, kteří zároveň předváděli zdobení perníků, sokolníků, řezbáře s motorovou pilou, hasičů, veteránistů, ukázek stabilních motorů, hrnčířky, tkalce a kováře. Především malé děti si se zájmem vyzkoušely některé dovednosti, nejvíce se bavily na hrnčířském kruhu, kováním podkoviček, sekáním do kamene, nebo do dřeva, ze kterého se podařilo vyrobit velkého mloka. Ve velkém počtu byly děti u sokolníků, kde si mohly z blízka prohlédnout orla

Foto: Č. Karpíšek

Foto: Č. Karpíšek

skalního a řadu dalších dravců, velkou zábavou pro ně byl i boj v pěně, kterou jim vyrobili sezemičtí hasiči. Někteří si zkusily dnes už málo známé paličkování, tkaní a tlučení špačků. Mít možnost vidět autoveterána v nedbalkách, tedy v průběhu renovace, staré motocykly a nádherné blafající stabilní motory si pochvalovali především starší návštěvníci. Většina lidí pak obdivovala řezbáře s motorovou pilou, který během odpoledne vyřezal velikou moudrou sovu. Ta se spolu s třímetrovým mlokem stane novou dominantou, zkrášlující naší obec. Celkem se přišlo podívat více jak 500 návštěvníků.

O spokojenost našich pusinek a žaludků se vynikajícně starala naše mládež.

Zvláštní poděkování patří sponzorům, kteří přispěli ke zdárnému průběhu akce: ZOD Zálší, Choceňská mlékárna, Lamatex s. r. o., Martin Transport s. r. o., Ekola a. s., Syrový Ladislav, Zítka Dušan, Olivová Eva, Motlová Jana, Truncová Hana, Škop Jaroslav, Škop Patrik, Veselý Marcel, Vacek Stanislav, Borová Kristýna a Čermák Josef.

Foto: Č. Karpíšek

V podvečer nastoupily dvě country kapely, Country Nádech a Půl Ka. Příjemný večer skončil lehce po půlnoci. Podle reakci většiny návštěvníků se dá akce hodnotit jako velmi zdařilá a návštěvnost, na malé poměry naší obce, byla velmi hojná.

Za úspěchem je hodně organizační práce konkrétních lidí. Podílely se spolky: SDH pomohlo s technickým zázemím, Seniorský a Dámský klub s prodejem vstupenek a upomínkových předmětů, mládež zajistila občerstvení ke spokojenosti návštěvníků. Všem patří poděkování.

Konec dobrý všechno dobré.

Ať žije 5. ročník - Cyrilometodějský den řemesel 2015!

Jana Pavlíčková

STAVEBNÍ ČINNOST V LETOŠNÍM ROCE

Úvodem příspěvku musím pochválit zastupitelstvo obce, že se snaží pokračovat v nastoleném plánu postupných oprav stávajících komunikací a zlepšování dopravní infrastruktury v obci. Po loňské opravě chodníku naproti hospůdce jsme připravili opravu místní komunikace od čp. 49 po čp. 59. Opravu komunikace vyhrála firma JD Dlouhý Voděrady. Opravu firma provedla na jaře letošního roku. Byla přidána uliční vpusť s napojením do kanalizace. V části komunikace bylo provedeno zafrézování a položení nového povrchu z obalovačky. Bylo provedeno zpevnění krajnice kolem pozemku pp. č. 155, očištění krajnic a na závěr byl proveden dvojitý kalový nástřik povrchu se zásypem. Tato investice stála 320 000 Kč.

Další stavbou byla rekonstrukce chodníku nad hřištěm od čp. 47 po čp. 53. Tuto zakázku získala firma PSK Choceň. Původní rozsypaný chodník s asfaltovým povrchem byl nahrazen novým chodníkem s povrchem se zámkovou dlažbou, byly vybudovány vjezdy na soukromé pozemky a opraveno odvodnění komunikací. Náklad investice byl 220 000 Kč.

Poslední, zatím realizovanou stavební činností v letošním roce, byla asanace zdiva v hospodě. Zeď v lokále hospody sousedící s dvorem byla vlhká. Firma pana Zítka provedla sanaci vnitřní vlhké zdi a z vnější strany udělala svislou izolaci proti vlhkosti nopovanou fólií.

Foto: A. Hlávková

Foto: A. Hlávková

Foto: A. Hlávková

Na druhou polovinu roku připravujeme zahájení realizace stavby komunikace s parkovištěm nad hospodou tak, aby byl zpřístupněn obecní pozemek za hospodou. Využijeme situace a současně zahájíme stavbu skladu za hospodou. Sklad bude mít zastavěnou plochu 79 m^2 a bude sloužit k uskladnění zahradní techniky a dalšího obecního majetku. Současně s těmito stavbami chceme provést stavbu chodníku mezi čp. 25 a čp. 16. Je to chybějící chodník ve vnitřní pěší komunikaci, který nebyl vzhledem ke složitému terénu postaven. Doufáme, že se jeho stavba podaří a chodci ho budou používat ke zvýšení vlastní bezpečnosti.

V oblasti pěších komunikací v současné době připravujeme na rok 2015 výstavbu chodníku k Brandýsu. Bude to chodník na levé straně silnice k Brandýsu, od čp. 47 na konec zahrady pana Vojty. Jedná se o méně přehledný úsek silnice s riskantním chováním některých řidičů.

Foto: A. Hlávková

Josef Pavlíček

KLUB SENIORŮ V 1. POLOLETÍ 2014

Beseda s umělci

V letošním roce jsme pokračovali se cvičením jógy na obecním úřadě. Rádi bychom uvítali větší počet těch, kteří by měli zájem si trochu v zimním období rozhýbat tělo. Cvičení není vůbec náročné a nám důchodcům plně vyhovuje. Cvičíme vždy v pondělí odpoledne od podzimu do jara.

V prvním pololetí letošního roku jsme byli pogratulovat našim spoluobčanům k jejich kulatým narozeninám, a to Václavu Jiráčkovi, Janu Solilovi, Vlastě Veselé, Jaroslavu Doležalovi čp. 41, Jaroslavu Doležalovi čp. 61, Janu Jetmarovi a Marii Jirouškové. Všem přejeme hlavně hodně zdraví, klidné rodinné pohody a optimismu do dalších let.

V lednu proběhla na obecním úřadě beseda s panem Opatem na téma „Jak žít bez starostí".

V únoru se v obecní hospodě konaly oblíbené „Zpívánky", za účasti muzikantů místních i z okolí. Účast byla veliká a spokojeni odcházeli všichni.

Oslavu MDŽ a posezení jsme měli na obecním úřadě 10. března. Program složený z básniček a písniček našeho mládí byl zábavný především tím, že jsme ho dali dohromady sami. Někteří se dlouho tak nezasmáli.

Přednáška o houbách

Přednášku na téma „Naše houby jak je známe i neznáme" jsme uspořádali na Paletě 24. dubna. Poutavé bylo povídání pana Manna z Chocně, doplněné promítáním fotek. Všichni jsme se shodli, že jsme se dozvěděli hodně zajímavosti o houbách rostoucích v našich podmínkách.

V březnu jsme v obecní hospodě s potěšením přivítali A. Strejčka za

Sál tleská A. Strejčkovi a Š. Rakovi

hudebního doprovodu Š. Raka. Tak jak už se stává tradicí, účast byla veliká, kapacita sálu už byla téměř vyčerpaná. Letošní téma byl Jan Hus. Posluchači byli ale převážně přespolní, škoda, že místní obyvatelé málo využívají této neobyčejné příležitosti.

Již čtvrtým semestrem pokračovala Universita třetího věku, tentokrát na téma Historie české myslivosti. Dozvěděli jsme se řadu zajímavých věcí, třeba i to, jak si za Marie Terezie dokázali poradit s divočáky. Na závěr jsme absolvovali společnou exkurzi do botanické zahrady v Průhonicích a do obory ve Žlebech, kde chovají bílé jeleny.

Zpívání o pouti

Na Oucmanickou pouť jsme připravili posezení v místní hospodě. K poslechu i tanci hráli naši známí hudebníci. Posezení a besedy se však zúčastnilo málo sousedů. Je to pohodlí a nebo nezájem? Přesto, ti kteří přišli, nelitovali.

Všem spoluobčanům přejeme krásné léto, hezké počasí a nejen práci, ale i zasloužený odpočinek mezi svými nejbližšími.

Alena Michalcová

ZE ŽIVOTA HASIČŮ V OUCMANICÍCH

Již tradičně začátkem roku zahajujeme kulturní akce našeho sboru Hasičským plesem, který se konal 24. ledna. Účast byla z pohledu předchozích let velice slabá. K tanci a poslechu hrála hudba Projekt.

Dne 21. února se konal Babský bál na téma Boháči a bezdomovci, účast byla také slabší, 47 platících hostů. O hudbu se postarala hudba Benkrofti. Je otázkou, zda má cenu pořádat dva plesy, když je účast takto slabá. Zda by nestačil pouze jeden.

1. března se konal tenisový turnaj O putovní pohár ptáka Jířováka. Družstvo ve složení Jiří Dostál, Luboš Bäuchel, Zdeněk Vorba, Martin Frňka a Adam Martinec se umístilo na 3. místě.

Dne 15. března se konal Dětský karneval, který doplnilo vystoupení Hrošíků z Brandýsa nad Orlicí. Je potěšitelné, že alespoň na tuto akci byl sál naplněn k prasknutí a že naši spoluobčané byli tak dobří a podpořili karneval napečením cukroví. Všem, kdo se zapojili do organizace této akce a pečení cukroví patří velké poděkování. Po skončení karnevalu pokračovala Video-Disko-Zábava, ale tam již nebyla taková účast. Poděkování patří také pronajímatelce Obecní hospody paní Kristýně Borové za ceny do tomboly a bezplatné poskytnutí energií.

Dne 29. března se uskutečnila sportovní akce. Přihlášení členové sboru a jejich rodinní příslušníci si mohli zahrát bowling v Radavě v Ústí nad Orlicí. Sbor hradil pronájem drah, dopravu si hradil každý sám. Akce se zúčastnilo 18 osob.

1. června za příjemného počasí jsme oslavili MDD při Dětském odpoledni na hřišti. Připravili jsme pro děti různé soutěže, za které obdržely sladkou odměnu. Nakonec se sešlo asi 30 dětí. Po namalování obrázků křídou na hřišti bylo provedeno vyhodnocení v Obecní hospodě. Pronajímatelka paní Borová připravila pro děti balíčky s mlsky a hasiči předali drobné ceny, které věnovali Marie a Petr Čapkovi - Potraviny Čapek Praha. Dvorek hospody byl zaplněn, a tak lze akci považovat za úspěšnou.

Dne 7. června se naše soutěžní družstva žen a mužů zúčastnila soutěže v požárním sportu 7. okrsku konané SDH Loučky. Soutěž se konala za pěkného počasí. Umístění kolektivů shodně na 2. místě je pěkné. Složení družstva muži: Milan Moravec, Radek Částek, Jan Džbánek, David Houdek, Jakub Pavlíček, Jaroslav Doleček, Aleš Jirásek a Jakub Krška. Družstvo žen: Věra Džbánková,

Jana, Veronika a Nikola Minářová, Hana Dostálová, Iveta Kršková a Barbora Olivová. Děkujeme soutěžícím družstvům za reprezentaci sboru.
V sobotu 21. června žila Choceň Stoletou výstavou, která připomněla slavnou Živnostensko-průmyslovou a hospodářskou výstavu. Výstavy se zúčastnil bratr Jaroslav Doležal starší s motorovou stříkačkou Stratílek. Za obětavost mu patří poděkování.

Josef Hlávka

AKTIVITY MLADÝCH HASIČŮ

Hned na začátku ledna jsme se s dětmi zúčastnili Tříkrálové sbírky, jejíž výtěžek 5 482 Kč byl použit na charitu. Při pátečních schůzkách na obecním úřadě jsme hráli různé hry, třeba skládali z papíru vlaštovky, lodičky a jiné. Jako každý rok jsme plnili povinné odznaky odborností a zúčastnili se soutěže Požární ochrana dětí, kam jsme zaslali kresby dětí.
9. a 10. května jsme se zúčastnili v sousední obci soutěže „O pohár starosty obce Svatý Jiří". Za pěkného počasí jsme si pěkně zazávodili a skončili na 15. místě z 21 soutěžních družstev.
Dne 24. května jsme uskutečnili plánovaný výlet do Častolovic, kde jsme si za krásného počasí a hodně malé účasti dětí prohlédli park a zvěřinec. Při zpáteční cestě jsme se zastavili na Homoli a na zmrzlinu v Chocni.

Foto: Leoš Minář

Na soutěži ve Sv. Jiří

Okresní soutěž v Mladkově

Poslední dva dny v květnu se uskutečnilo okresní kolo hry Plamen v Mladkově. Dopoledne jsme se za deště sešli u hasičské zbrojnice. Účast družstva byla poznamenána velkou nemocností, a tak se musely zapojit i děti, které s námi trénují teprve chvilku. Družstvo ve složení Aneta a Tereza Potterovi, Natálie Doležalová, Michal Minář, Anna a Petr Gutenbergovi, Nikola a Vojtěch Markovi a Daniel Michalec podalo pěkný výkon, který v konečném pořadí stačil na 28. místo ze 35 družstev. Do soutěže se zapojili i naši starší žáci soutěžící za Svatý Jiří a Vysoké Mýto. V přeboru jednotlivců nastoupil za Oucmanice i Jakub Krška a obsadil pěkné 10. místo ze 36 soutěžících.

Jiří Krška, vedoucí mladých hasičů

MALÉ JUBILEUM KAPLIČKY

V letošním květnu uplynulo 145 let od vysvěcení naší kapličky. Kaple se začala stavět již v roce 1867, za pouhý rok byla dokončena nákladem 1 125 zlatých, ale tehdejší církevní hodnostáři se k vysvěcení kaple příliš neměli. Po několika intervencích toho bylo dosaženo až v roce 1869.

Oucmanští občané si kapličky velmi považovali. Dokladem toho je i zápis v první Pamětní knize z roku 1914 (kapličce bylo v té době 46 let), kdy první oucmanský kronikář František Pavlíček z čp. 37 zmiňuje opravu kaple a doslova k tomu uvádí: „*Po opravě kaple byl pořízen nový obraz a zavěšen zvonek do věžičky, který byl před rekvisicí sňat a uschován. Zásluhu v to měli pánové Kubový č. 2, Pavlíček a Dostál. Válečný zvonek byl prodán do Mostku za 180 Kč*“. Dnes zvonek naštěstí schovávat nemusíme a ani se nemusíme stydět za stav i vzhled naší kapličky, o kterou se obec stará, a tak o dílo našich předků dobře pečuje.

Eva Olivová

OUCMANICE PŘED PADESÁTI LETY

Dříve, než se budeme věnovat zajímavostem, které se udály v obci před padesáti lety, je na místě připomenout, že letos uplynulo 100 let od zavedení Pamětní knihy obce Oucmanice. Oucmanská kronika byla zřízena v roce 1914 a jejím prvním kronikářem byl František Pavlíček z čp. 37. František Pavlíček žil v letech 1885 – 1962, dožil se tedy 77 let a kroniku vedl od jejího založení až do roku 1957, což bylo plných 43 let!

První zápis se datuje v červenci 1914. Začíná návodem na vedení pamětních knih, obsahuje popis obce, soupis rodin a popisných čísel a popisuje spolkový i hospodářský život v obci. Kronikář se samozřejmě věnuje i počátku 1. světové války, zejména ve věcech, které se dotýkaly obce, takže se dočteme o způsobu odvodů i počtu a jménech branců, kteří byli z Oucmanic odvedeni.

O padesát let později, v roce 1964, kronikář Jaroslav Müller rovněž věnuje této události pozornost, zejména vzpomínkám pamětníků, kteří byli v době vypuknutí války dětmi. Vzpomíná, jak 28. července 1914 byla na loukách v Ostrovech velká školní slavnost s kulturním programem i občerstvením a zábavou, přičemž nikdo netušil, že ve chvíli jejich veselí byl v Srbsku „zažehnut plamen války" a za tři týdny již byla vyhlášena mobilizace.

Co se týká života v obci, v zápisu převládá hodnocení čtyř let kolektivního hospodaření. Jaroslav Müller konstatuje určitá zlepšení, ale obdivuhodně se nebojí kritizovat i nedostatky. Vysoce je hodnocena poctivá a pečlivá práce žen v rostlinné výrobě, špatně pak příprava půdy a sklizně sena. Ve vedení družstva v Novém Jiří se začal šířit názor, že ženy jsou moc drahé a lepší jsou brigádníci. Některé práce byly dokonce členkám družstva zakazovány. Jaká asi byla brigádnická kvalita práce si umíme představit, a proto podobné názory naštěstí brzy zanikly. 30. července vyšel naposled družstevní zpravodaj a družstevní funkcionáři jako důvod uvedli nedostatek papíru, z čehož si ostatní členové družstva dělali legraci a jako pravý důvod uváděli, že není co chválit.

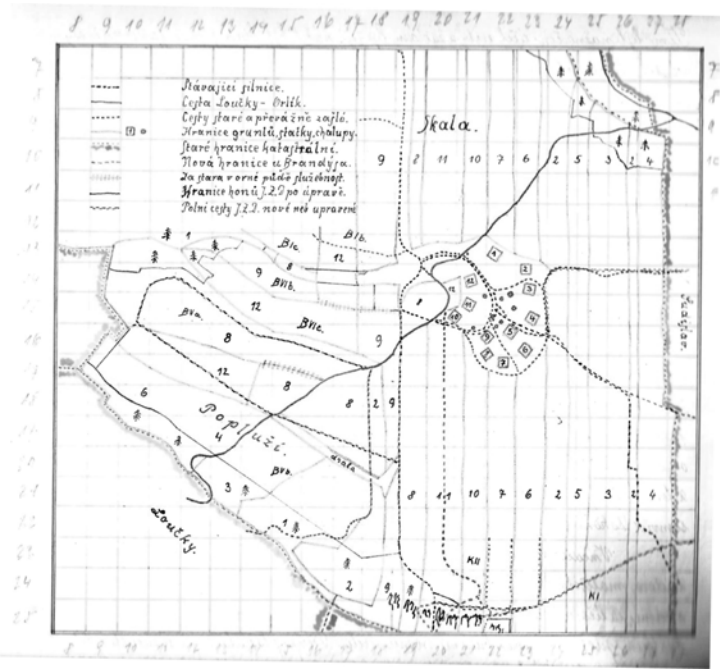
V neděli 7. června 1964 byla slavnostně otevřena nová mateřská školka. Ihned po otevření do ni začalo chodit 18 dětí z Oucmanic a 5 z Louček a Sudislavi. Tohoto roku byl rekonstruován kříž u silnice do Ostrov.

V obci také 28. června proběhly volby do místního národního výboru. 6. července se pak sešla ustavující schůze, kde měl být zvolen předseda. Volba byla nekonečná, protože se strhl lítý boj mezi možnými kandidáty, Jiřím Vackem, Josefem Lesákem a Karlem Holáskem. Nešlo však o to, kdo funkci předsedy

získá, ale o to, že tuto funkci nechtěl vykonávat nikdo z nich. Volba se protáhla do pozdních nočních hodin až konečně tlaku podlehl a funkci předsedy přijal Josef Lesák.

V tomto roce začalo budování nových cest. Vznikla tak cesta bývalými palouky v Ostrovech k Sudislavi, cesta Popluží – Hangruty a opravena byla stará cesta k Sudislavi. Bohužel, v rámci hospodářsko-technických úprav byla rozorána cesta, vedoucí od čp. 40 k Orlíku. Byla to neodpustitelná škoda. Z historických podkladů lze dovodit, že to byla cesta velmi stará a pravděpodobně existovala dřív, než bylo toto území osídleno. Byla charakteru dálkového spojení a vedla pravděpodobně z Vraclavi přes Vysoké Mýto, Loučky a Oucmanice ke klášteru na Orlíku a odtamtud sestoupila do údolí Orlice a dál pokračovala ve směru k Polsku. Parcely této cesty jsou patrné i v dnešních katastrálních mapách. Lze pochopit, že úzké pruty polí s mezemi a cestami mohly být zemědělské výrobě na obtíž, ale tato historická cesta by si více respektu k práci předků jistě zasloužila.

Jiří Oliva, obecní kronikář

Zákres části obchodní cesty v úseku Loučky – Orlík, jak jej zaznamenal z historických map kronikář Jaroslav Müller před padesáti lety.

ŽIVOT NA PALETĚ

Letos v květnu uplynulo sedm let existence pobytového centra ekologické výchovy Pardubického kraje.
Hlavní náplní naší činnosti je i nadále realizace pobytových vícedenních akcí pro školy. Ve školním roce 2013/14 proběhlo 33 pobytových programů, na kterých se vystřídalo 936 dětí. Dalších cca 1370 dětí přijelo na nějaký z našich krátkodobých programů.
Největší zájem je o pobytové programy související se životem na vsi, mezi které patří programy Polem nepolem, Ekodům a Zapomenutá Zima. Tyto programy navštívilo 80 procent dětí. Cílem těchto programů je seznámit děti s životem na vsi, s venkovským prostředím a řemesly, s rozvojem zodpovědného jednání a šetrného přístupu k přírodním zdrojům. Děti se v průběhu týdne seznámí s domácími zvířaty a životem na vesnici, vyzkoušejí si výrobu mléčných výrobků a upečou chleba ve venkovní peci. Poznávají, jak nakládat s vodou a odpady. To vše hravou formou.
Na Paletě již dva roky funguje Čajovna u Amose. Do konce roku nám zbývá uskutečnit šest (z celkového počtu deseti) vzdělávacích přednášek či workshopů, které budou spadat do těchto okruhů: ekologicky šetrná domácnost, ekologické stavitelství, globální a environmentální souvislosti zemědělské produkce, naše strava a její dopad na zdraví i životní prostředí, vnímání přírody a krajiny; efektivní sdílení a společné využívání zdrojů, materiálů i informací.

Miroslav Míkovec

O VČELÁCH A VČELAŘSTVÍ

Pravděpodobně každý z nás se někdy setkal se včelou. Buď osobně nebo skrze některé včelí produkty. Význam včel v životním prostředí je nesporný. Hlavní význam včel spočívá ne v produkci medu, jak si většina lidí myslí, ale v opylování rostlin. Včela je při snůšce věrná jednomu květu, to znamená, že si vybere kvetoucí rostlinu, a tu navštěvuje tak dlouho, dokud lze na rostlině najít sladinu a donést ji do úlu. Současně přitom přenáší pyl z květu na květ, a tím dochází k opylení rostlin. Bez opylení rostliny nenasadí semena

anebo jen v menším množství a horší kvalitě. Například u jabloní je to až o 50 procent méně. Samozřejmě, že význam včel spočívá i v produkci medu, vosku, propolisu, včelího jedu a mateří kašičky. Chov včel má rovněž i kulturní tradici a pro mnoho lidí se stal zajímavým koníčkem.

Foto: archiv M. Doležala

Kořeny chovu včel sahají daleko do historie. Tak jako každý chovatelský obor, tak se i včelařství historicky vyvíjelo. Jednotlivá období se odlišují zejména způsobem včelaření. Nejstarší období je tzv. lovecké včelaření, kdy člověk využíval pouze včelí produkty, ale včelám nedával žádnou péči. Med se vybíral z hnízd divokých včel. Nejstarší doklad o tomto způsobu včelaření pochází z období 15 tis. let př. n. l. ze Španělska. Další období je tzv. lesní včelaření. Péčí o včely byl pověřen brtník, který sám připravil kmen pro včelí hnízdo, aby se do něho usadil roj. Zezadu byl do kmenu zhotoven uzavíratelný otvor, kterým se vybíraly plásty s medem.

Dalším vývojem vzniklo včelaření rolnické. Tam už se lidé snažili chovat včelstva u svých obydlí. Kolem 16. stol. již začal být používán úl vyrobený z prken. Zajímavostí je, že v roce 1775 si Marie Terezie natolik uvědomovala význam včel, že prostřednictvím tzv. Včelařských patentů osvobodila včelaře od veškerých dávek a odvodů z chovu včel. V 19. století se prosadilo používání rozběrných úlů, opatřených rámky, do kterých se vlepují voskové mezistěny, tak jak se to dělá i dnes. Plásty již nejsou ničeny lisováním, ale využívá se odstředivé síly medometu.

Nejznámějším včelím produktem je určitě med. Med je harmonicky vyvážená směs látek, které se stále proměňují a navzájem reagují. Enzymy obsažené v medu způsobují štěpení nevstřebatelných složitých cukrů na využitelné jednoduché cukry. Zrání medu probíhá nepřetržitě, během uložení v plástech, v úle a pokračuje po medobraní i ve sklenici, do které se med uloží. Med časem přestává být tekutý, krystalizuje.

Med se z hlediska svého původu dělí do dvou skupin, a to na květový a medovicový. Medovicové medy jsou tmavší díky vyššímu obsahu minerálních látek. Včely většinou navštěvují více druhů pastvy, a tak vznikají medy smíšené.

Do ČR se stále více dováží med zejména z asijských zemí. S narůstajícím dovozem z 277 tun v roce 1997 na současných 2800 tun zvláště velmi lev-

ných medů, u kterých kvalita odpovídá dovozní ceně, může dojít k ohrožení tuzemského chovu včel zavlečením nebezpečných nákaz.
Dalším včelím produktem je "zázrak" jménem propolis. Včely získávají propolis z pupenů stromů. Chytrá příroda chrání pupeny stromů potahem z pryskyřice. Tím zabraňuje atakům plísní, virů, mykóz a bakterií. Včela tuto schopnost pryskyřice využívá k ochraně svého obydlí. Pryskyřici sbírá na pupenech, obohacuje ji výměsky svých slinných žláz a mění ji na propolis. Tím pak potírá stěny úlů, čímž vytváří prostředí bez mikrobů. Propolisem zatmeluje i drobné díry a netěsnosti. Dnes už umíme propolis využít a zpracovat jako přírodní antibiotikum s širokým spektrem účinnosti.
Já sám jsem začal včelařit v roce 1996, kdy po smrti mého otce zůstalo na zahradě 13 včelstev. U včel jsem však vyrůstal od dětství. Sledoval jsem je, nejprve z povzdálí, lízal jsem med při vytáčení, pomáhal při podzimním krmení cukrem, výrobou nových úlů a drátkováním rámečků. Viděl jsem tátův smutek při povinné celoplošné likvidaci včelstev v osmdesátých letech, po napadení roztočem varroa, do té doby neznámým. Pamatuji si i velkou akci při opětovném zavčelení celé naší oblasti dovezenými včelstvy z Tachova. Včely v naší rodině vždy patřily k životu a pokračuji tak v tradici.
Cíl tohoto mého článku je připomenout význam chovu včel a jeho přínos pro člověka v době, kdy se mladá generace v opojení elektroniky a moderních technologií odvrací čím dál víc od přírody. Změna nastane tehdy, až se všichni nad naším počínáním zamyslíme a k přírodním zákonitostem se začneme vracet.
Celkový počet včelařů se každým rokem snižuje a zároveň se zvyšuje jejich věkový průměr. V roce1990 bylo na území ČR 80 000 včelařů a v roce 2013 už jen 48 500. Stav včelstev v roce 1990 byl 807 400 a v roce 2013 již jen 537 100. Stav včelařství v Oucmanicích přesně kopíruje republikový trend. V roce 1990 bylo v obci 6 včelařů se 130 včelstvy. V letošním roce máme v obci 32 včelstev. Všichni místní včelaři jsou členy Českého svazu včelařů v základní organizaci Brandýs nad Orlicí.
Pro optimální opylení rostlin je dle vědeckých výzkumů v České republice potřeba asi 700 000 včelstev. Kritický počet, pod který by stav včelstev neměl klesnout, je 300 000.
Uvedenou situaci řeší ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Českým svazem včelařů a podporuje dotačními tituly zejména mladé začínající včelaře. První výsledky už se objevují. Za loňský rok se počet včelařů meziročně poprvé zvýšil.

Miloš Doležal

Z OUCMANIC AUTOBUSEM NEBO PĚŠKY?

Autobusové spojení do Oucmanic a z Oucmanic je jedním ze slabých článků života v obci. V minulých letech jsme zaznamenali výrazné zhoršení způsobené změnami grafikonů provedenými v roce 2011. Teprve pro letošní rok se podařilo uskutečnit určitou nápravu, spojenou s dopravou dětí z brandýské školy, se zajištěním autobusového spojení od lékaře z Brandýsa nad Orlicí a dvakrát do týdne možnost dopravy do Ústí nad Orlicí a zpět. Abychom si ověřili funkčnost současného jízdního řádu, nechali jsme prověřit po dobu 35 dní od 15. 5. 2014 až do 3. 7. 2014 využívání spojů a včasnost odjezdů autobusů.

Z provedené analýzy vyplynulo:

Školní autobusy fungují dle časového rozvrhu, jen výjimečné dochází ke zdržení u závor. Řidiči nezajíždí na zastávku točny a neumožní vystoupit pasažérům, když včasnému přejezdu brání vlak.

Spoj v 8.35 hod. z Brandýsa nad Orlicí je využíván jen výjimečně, celkově za měsíc a půl s ním jeli jen dva lidé. Do Ústí nad Orlicí za tuto dobu jeli autobusem 4 cestující. Ve dvou případech tento spoj nejel. Některé nedostatky v činnosti řidičů budou s přepravcem projednány.

Celkově z provedeného sledování vyplynulo, že hlavní problém je v malém využívání autobusů a bude velice náročné čelit tlaku dopravce a jeho argumentům na nevyužívání současně nastavených linek. V každém případě budeme i nadále hájit zájem udržení autobusového spojení, alespoň v současném rozsahu.

Petr Marek

HRUŠKA JE TU PRO VÁS

Vážení přátelé,
léto nám v posledních dnech dopřává mnoha parných dní, které jsou mnohdy neúnosné, ale my jsme na to připraveni. Chladíme pro Vás spoustu druhů nápojů, a to jak alkoholických tak i nealkoholických. Samozřejmě nemůžeme opomenout na ty naše nejmenší s nanuky, které jsou pravidelně objednávány i podle Vašeho výběru. Např. kostku na tyčce zakoupíte za 7,40 Kč, nebo z lepších nanuků např. nanuk milka 27,20 Kč. Pokud nám něco v sortimentu chybí, nebojte se na nás obrátit a my Vám to rádi objednáme. Dělá nám radost, že lidi z okolí se postupně naučili navštěvovat naši prodejnu a následně se vracejí. Už máme i pár odběratelů z dalekého Hradce Králové, kterým chutná naše pečivo. Pekařství Sázava nám umožňuje druhý závoz, který k nám jezdí kolem 10.30 hod. a přivážejí ještě teplé pečivo. Navíc převážně každý čtvrtek pro Vás bereme zákusky z vyhlášené Brandýské cukrárny, které jsou jedinečné. Případné objednávky volejte na tel. číslo 465 320 193.
Snědou pleť Vám všem přejí HOLKY Z HRUŠKY.

DEMOKRATICKÉ VOLBY V OBCI

Před blížícími se volbami se snažím odpovědět na otázku: „Proč téměř nikdo nechce ve volbách kandidovat a převzít odpovědnost za chod a rozvoj obce?“ Na rozdíl od měst, kde zastupitelé mají ve většině případů pouze úlohu rozhodovací, kontrolní, popř. poradní a čas, který své práci věnují se rovná počtu zasedání zastupitelstva, je na vesnici činnost rozšířena o práci výkonnou. Jedná se většinou o tzv. druhý pracovní poměr s velmi slabým finančním ohodnocením. Navíc stále rostoucí administrativně byrokratický systém vyžadující znalosti a schopnosti využívat výpočetní techniku, výrazně zvyšuje náročnost na zastupitele. Za těchto okolností bude potřeba zajistit určitou část funkcí obce prostřednictvím částečně uvolněného pracovníka, nebo najít cestu jak řešit tento problém ve spolupráci s okolními obcemi. To bude jeden z nejdůležitějších úkolů nového zastupitelstva, jehož vyřešení je předpokladem dobrého fungování obce a do budoucna ochoty schopných lidí kandidovat do zastupitelstva obce.

Bude především na spolcích v obci, aby přesvědčily své schopné členy k přijetí kandidatury. Na občanech pak, aby svou účastí ve volbách dali podporu kandidátům, kteří je budou v novém volebním období zastupovat. Zároveň, aby tak projevili zájem o zachování samostatnosti vesnice i ochotu pomoci, bude li to situace vyžadovat.
Chci věřit, že se v Oucmanicích podaří pokračovat v nastoupené cestě.

Petr Marek

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vyznamenání pro našeho starostu

Dne 26. června 2014 převzal starosta naší obce Ing. Petr Marek v pražském Pedagogickém muzeu medaili Jana Amose Komenského za výjimečný přínos při šíření odkazu J. A. Komenského a české kultury. Společně s ním tuto medaili obdrželi Prof. Andreas Fritsch z Berlína, Prof. Wlodzimierz Kaczorovski z Polska, Prof. Georgij Pavlovič Melnikov z Ruska, Anna Denščikova z Ruska, Ing. Petr Šilar (senátor) a Prof. Štěpán Rak.
Gratulujeme!

Foto: archiv Pedagogického muzea

Významná životní výročí v 1. pololetí 2014 oslavili:
60 let Vlasta Veselá
70 let Václav Jiráček, Jan Solil a Jaroslav Doležal čp.41
75 let Jaroslav Doležal čp. 61 a Marie Jiroušková
83 let Růžena Jemarová
90 let Jan Jetmar
Všem oslavencům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimismu.

V. Jiráček s gratulanty

J. Solil s gratulanty

J. Doležal č. p. 41 s gratulanty

J. Doležal č. p. 61 s gratulanty

M. Jiroušková vpravo

Narození dětí
Ivetě Lesákové a Daliboru Punovi se narodila 19. 4. 2014 dcera Mariana.
Přejeme hodně štěstí.

Úmrtí
V lednu 2014 nás opustil Leoš Michalec.
Čest jeho památce.

MOJE SETKÁNÍ S J. A. KOMENSKÝM

Je tomu téměř dvacet let, kdy jsem měl možnost poprvé navštívit Holandsko a jako „správný Čech" jsem pokládal za svoji povinnost navštívit Naarden a podívat se na místo, kde ukončil svoji životní pouť jeden z největších a světově nejznámějších Čechů Jan Amos Komenský.

S úctou a pokorou jsem vstoupil do památníku, abych vnímal sílu, jakou na mě prostředí a přítomní lidé působili. Nechtěl jsem věřit, že zde potkávám tolik lidí, různé pleti a jazyků z celého světa. Kladl jsem si řadu otázek, především „máš právo být hrdý na to, že jsi Čech, vždyť vlastně o Komenském nic nevíš? Nebo „Komenský strávil tři roky svého života v Brandýse nad Orlicí, napsal zde jedno z nejvýznamnějších děl Labyrint světa a ráj srdce a v Naardenu o Brandýse ani zmínka" nebo „proč jsi ještě toto dílo nečetl"?

Rozhodl jsem se, že to musím změnit! Přečetl jsem si řadu materiálů o Komenském a jeho Labyrint světa, abych zjistil, jak nadčasové bylo jeho dílo a jak aktuální je pro současnost. Nejenom jako „Učitel národů", ale jako filozof, politik, teolog a především jako člověk se svým nesmírně těžkým životním příběhem nám může být inspirací i nyní.

Moje snaha byla, aby moje poznání ovlivnilo daleko více lidí. Nejprve jsem vytvořil iniciativu, aby Brandýs navázal bližší vztahy s Naardenem v oblasti spolupráce mezi městy. Bohužel jsem se u tehdejšího vedení Brandýsa nesetkal s pochopením. Za to můj druhý záměr, vytvořit podmínky pro vznik soutěže ve znalostech života a díla J. A. K. byl úspěšný. Měl jsem štěstí, že jsem pro tento projekt získal představitele Unie Comenius Janu a Vladimíra Přívratské, pocházející ze sousední Chocně a pana ředitele brandýské ZŠ Miloslava Duška. Proběhlo již 12 ročníků celostátní soutěže, a to ve třech kategoriích pro studenty základních a středních škol. Ti nejmenší malují obrázky na vybrané téma z Orbitu pictus, ti starší píší úvahy a eseje na zadaná témata a skládají testy ze znalostí života a díla Komenského. Je radostí sledovat každoroční finále, do kterého postoupí jen ti nejlepší. Člověk se při tom přesvědčí, že to snad není s mravní a etickou úrovní naší mládeže tak špatné, jak nás většinou přesvědčují sdělovací prostředky.

Poznání Komenského mně umožnilo setkat se s mnoha báječnými lidmi, jako např. Alfrédem Strejčkem, Štěpánem Rakem, Markétou Pánkovou a dalšími, kteří se stali mými přáteli. Přijíždí i do Oucmanic podělit se o své umění, pomáhat šířit znalosti české historie a kultury.

Na tomto svém příběhu jsem chtěl ukázat, že chceme-li cokoliv změnit, musíme začít sami u sebe a pak najít lidí, kteří jsou stejně naladění. Pak se nám to podaří.
Budete-li mít štěstí, budete i odměněni jako já. Medaile J. A. Komenského, kterou jsem obdržel za šíření odkazu J. A. Komenského a české kultury, si velice vážím.

Petr Marek

JAK ŽIJÍ PROTINOŽCI

V minulém vydání Zpravodaje jsem psala, jak jsme poznávali město Melbourne. V tom nynějším se vás pokusím seznámit s tím, jak si Australané užívají grilování, fotbal nebo jak se vzdělávají.
V pátek prvního týdne pro nás jedna z hostitelek zorganizovala barbeque (grilování). Hodně si s přípravou domu vyhrála (což koneckonců musela, když se rozhodla hostit kolem 50 lidí). Na zahradě plály louče, všude byly české a australské vlajky, v koupelně svítily svíčky a pití se chladilo ve třech kýblech ledu. Největší překvapení pro nás bylo, když kolem nás začali chodit rodiče a prarodiče se jmenovkami a nabízeli nám všemožné pochutiny.

Foto: archiv B. Olivové

Foto: archiv B. Olivové

Masové taštičky od babičky Wendy prostě nešly odmítnout! Pro nás Čechy bylo zajímavé a vcelku i poučné, že nezletilé Australany ani nenapadne vzít do ruky alkohol. Prostě tu potřebu nemají. Vzpomínali jsme na ně o dva měsíce později na maturitním plese, když jsme pozorovali vrávorající prváky.

Víkendový program pro nás organizovaly hostitelské rodiny. Moje skvělá rodina mě nechala vyspat se až do oběda a potom mě vzali na výlet do buše. Místní flora se od té naší podstatně liší. Zatímco u nás se můžeme projít řídkými smrkovými lesy, v australské buši, kterou tvoří převážně eukalypty, se sejít z vyznačené cesty nevyplácí. Naštěstí jsme dorazili všichni v pořádku domů a večer jeli do centra na prvoligový zápas australského fotbalu. Pravidla jsem nepochytila, i když se můj „tatínek" s vysvětlováním dosti snažil. Aspoň ten nejzákladnější princip jsem pochopila: cílem bylo získat co nejvíce bodů vhozením míče (nebo spíš šišky) mezi dvě tyče. Konec vysvětlování, pak už jsem jen fandila. Favorizovaný tým vyhrál, fanoušci se neservali, i když seděli promíchaní mezi sebou. Myslím, že čeští fanoušci by měli povinně jezdit do Austrálie na fotbal a něco z toho fandění okoukat.

V neděli pro mě rodina přichystala největší zážitek mé jezdecké kariéry. Vzali mě jezdit na pláž. Počasí nám přálo, bylo nádherně a přísloví „nejkrásnější pohled na svět je z koňského hřbetu" tady teprve nabývalo významu. Do sedla jsem se v Austrálii dostala ještě další týden, kdy jsem měla možnost

zatrénovat si v místním klubu. Po tréninku mě jedna maminka dokonce vítala v klubu jako nováčka s tím, že to bude skvělá posila. Sdělení, že mi asi za 5 hodin letí letadlo domů do Evropy, ji trochu zklamalo.

Během týdne přišel čas na naše tvrdě nacvičené představení. V něm jsme Australanům představili naši zemi, tradice, největší pražské turistické taháky (které se setkaly se snad největším úspěchem, jelikož věk našich budov u protinožců vzbuzuje náležitý respekt) a nakonec naši školu a nás samotné. Hráli jsme hlavně pro děti a studenty. Byli celkem pozorní a po skončení se nám dostavovala pozitivní zpětná vazba. Největší bomba pro nás bylo ale hrát pro naše hostitele. Oni totiž hráli s námi. Po představení vypukl krásný chaos, když se k nám nahrnuli na jeviště, dali se do řeči s každým, na koho narazili, tvořily se i taneční skupinky. Prostě skvělá atmosféra.

Co se jejich školy jako takové týče, jsou vybaveni úplně na všechno - od šití a vaření, přes matematiku a biologii až k rozebírání aut. Vybavenost školy byla ale asi tak to jediné, co na nás mohlo zapůsobit. Studijní nasazení tu bylo takřka nulové. Byli jsme se podívat přímo do několika hodin, ale všude si kantor vykládal v podstatě jen pro sebe. Všichni studenti mají školní notebooky a podle toho to vypadá. Nikdo nedává pozor. Možná jsem moc kritická, ale nechalo to na mě takový dojem.

Celkově to pro nás všechny byl nezapomenutelný zážitek. Tak trochu teď závidím našim pedagožkám, které se tam bezpochyby ještě několikrát podívají. Myslím, že vrátit se bude chtít většina z nás cestovatelů, nicméně už to nikdy nebude mít takové - teď mi to promiňte - koule. Lepší parta se tam totiž nemohla sejít!

Až budete příště váhat kam na dovolenou, vřele doporučuji Melbourne. Je to sice trochu z ruky, ale tenhle malý ráj za to určitě stojí.

Barbora Olivová

Vůně domova

V reakci na množící se stížnosti občanů ohledně zápachu z místního kravína, přikročilo ZOD Zálší k revoluční změně technologie a k celkovému přístupu k chovu skotu. Nově je součástí krmné směsi vysoký podíl vonného lučního kvítí a celkově je strava vyvážena tak, aby došlo k omezení tvorby metanu. Opomíjena není ani podestýlka, dalo by se říci, že krávy mají doslova ustláno na růžích. Po kravínu jsou rozmístěny rozprašovače s vonnými esencemi a do kejdy jsou ještě před odvozem s kravína vmíchány květy levandule a fialek. O výsledku se můžeme přesvědčit již v brzké době na vlastní nosy.

Podle třetího místopředsedy Hnutí za Opravdovou Vůni Našich Obcí patří tzv. vůně domova k neodmyslitelnému koloritu našich obcí. Samo hnutí iniciuje proces zapsání vůně domova do kulturního dědictví na seznamu UNESCO.

Pokud se budeme snažit „vůni domova“ odstranit či potlačit, zbavujeme se našeho dědictví. Leckdy může jít i o život. Zaregistrovali jsme několik případů, kdy občané po důkladné návštěvě kulturního zařízení v sousední obci zůstali dezorientování uprostřed pole a jen díky vůni domova našli cestu domů. Ne nadarmo se říká "jít rovnou za nosem". Právě díky vůni domova se nám v obci neštosují lufťáci a nejpozději na konci víkendu prchají zpátky do smogem zanesených měst, kde v hektickém pracovním týdnu bohužel zapomenou a vrací se v pátek jak bumerang. Holt bydlení na čerstvém venkovském povětří není pro každého.

Choceňská mlékárna v důsledku dodávky mléka z Oucmanic zvažuje změnu názvu svého vlajkového produktu na Choceňské voňavé.

Zeptali jsme se za vás ředitele Palety v Oucmanicích, zda i oni mají problém se smradem. „S touto problematikou se potýkáme každou chvíli. To víte, dost nám to ztrpčuje naši práci. Nicméně se smradem se jako profesionálové dokážeme vypořádat. Horší je, když nám těch smradů přijede celý autobus.“

M. M.

Oucmanická jižní stráň roste

Kalendář akcí 2. pololetí 2014

Červenec 5. 7. 2014	**Cyrilometodějský den řemesel**	Obec + spolky
Srpen 30. 8. 2014	**živé Člověče nezlob se**	SDH
Září 12. 9. 2014	**Veřejné zasedání zastupitelstva**	Obec
Září 13. 9. 2014	**Rybářské závody**	SDH
Září 28. 9. 2014	**Svatováclavský výlet**	Obec + Sen. klub
Říjen 25.10.2014	**Posvícení – divadlo + zpívání**	Obec + Sen. klub
Listopad	**Koncert A. Strejček + Š. Rak**	Obec + Sen. klub
Listopad 29.11.2014	**Vánoční dílna**	Paleta
Listopad 30.11.2014	**Rozsvěcení vánočního stromku**	SDH
Prosinec 5.12.2014	**Mikuláš a čerti**	Mládež
Prosinec 14.12.2014	**Vánoční koncert**	Seniorský klub
Prosinec 27.12.2014	**Ping pongový turnaj - dospělí**	SDH
Prosinec 28.12.2014	**Ping pongový turnaj – děti, ženy, senioři**	SDH
Prosinec 30.12.2014	**Rozloučení se s rokem**	Obec

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu. Změna programu vyhrazena.

Vydává: Obec Oucmanice.
Redakční rada: Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.
Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.
Vydáno: červenec 2014, náklad 120 ks.
Obálku navrhl: Č. Karpíšek
Tisk: G tisk Vysoké Mýto